

Arrest

nr. 88 242 van 26 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 25 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat W. DAMEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul afkomst. U werd op 19 juli 1978 geboren te Labé. Uw vader is van Libanese afkomst en overleed toen u nog jong was. U groeide bij uw moeder in Labé op. U hebt 1 broer en 1 zus. U bent niet gehuwd, maar hebt 2 kinderen met (D.A.), namelijk Said (°2003) en Samir (°2006). In 2008 verhuisde u naar Conakry om werk te vinden. U woonde er steeds in de wijk Bambéto. In Conakry ontmoette u (A.K.), de neef van de man van uw zus. Hij behoort tot de Malinke etnie en is een luitenant bij de gendarmerie. In 2008 werd u ook aanhanger van de Union des Forces Democratiques de Guinee (hierna UFDG). U werd geen lid van deze politieke partij, maar hielp mee bij de campagne voor de presidentsverkiezingen. U maakte de mensen op straat warm voor

de partijmeetings. Op deze meetings lichtte de partij haar programma toe aan alle geïnteresseerden. Op 27 juni 2010 werd de eerste ronde van de presidentsverkiezingen gehouden. Cellou Dalein Diallo, de kandidaat van de UFDG haalde het voor Alpha Condé van de Rassemblement du Peuple de Guinée (hierna RPG). Omdat geen van beide kandidaten in de eerste ronde een absolute meerderheid van de stemmen had behaald, was een tweede stemronde nodig. Op 10 oktober 2010 werd u, samen met 3 andere aanhangers van de UFDG, bij u thuis gearresteerd door gendarmes. Luitenant (U.C.) leidde deze arrestatie. U en uw 3 vrienden werden naar de gendarmerie van Hamdallaye gebracht. Jullie werden beschuldigd van verboden wapenbezit en van het plannen van een manifestatie tegen de overgangsregering. U werd zwaar mishandeld en uitgescholden omdat u tot de Peul etnie behoort. Uw been was gebroken. Daarom werd u ter verzorging naar een medisch centrum in Tamiya gebracht. Toen u er terug bovenop was, werd u teruggebracht naar de gendarmerie van Hamdallaye waar u met de dood bedreigd en opnieuw mishandeld werd. Vijf dagen na jullie arrestatie werden jullie vrijgelaten omdat de families van uw 3 vrienden 1 miljoen frank betaald hadden. Vervolgens nam u uw activiteiten voor de partij UFDG terug op. Op 7 november 2010 werd de tweede ronde van de presidentsverkiezingen gehouden. Alpha Condé van de RPG won. De mensen van de Peul etnie protesteerden hiertegen, maar werden hardhandig aangepakt. U bleef de mensen op straat warm maken voor de partijmeetings. De partij wilde op deze meetings haar programma voor de parlementsverkiezingen toelichten. (H.B.) was de vertegenwoordiger van de partij in uw wijk. Elke zaterdagvoormiddag ging hij naar de algemene vergadering van de partij. Op zaterdagavond bracht hij hier vervolgens verslag over uit op de wijkvergadering van de partij. U was hier vaak bij aanwezig. Op 27 september 2011 was er een grote protestmanifestatie van alle oppositiepartijen. U nam niet deel omdat u ziek was. De gendarme (U.C.) profiteerde van de manifestatie om u thuis te komen arresteren. Hij zei: deze keer zal ik je afmaken. Samen met mensen die gearresteerd waren op de manifestatie bracht hij u naar de Escadron Mobile in de wijk Matam. Er waren mensen van verschillende etnische groepen in de gevangenis, maar na een tijdje werden de mensen van de Malinke etnie weggeroepen en zag u ze niet meer terug. In de cel waren toen enkel nog mensen van de Peul etnie. U werd herhaaldelijk geslagen. In de nacht van 28 september 2011 kwam (A.K.), de neef van de man van uw zus, u halen. Hij vroeg naar u en nam u mee uit de gevangenis. Vervolgens bracht hij u onder in zijn villa in de wijk Matoto. U bleef sindsdien steeds in uw kamer. (A.K.) probeerde intussen uw vertrek uit Guinee te regelen. Hij vertelde ook dat hij hoorde dat (U.C.) u wilde martelen en vermoorden. Op 4 februari 2012 verliet u Guinee per vliegtuig. De volgende dag kwam u aan in België. Nog een dag later vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een lidkaart van de UFDG en de geboorteaktes van uw kinderen neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart specifiek de gendarme (U.C.) en in het algemeen de huidige regering, die vooral uit leden van de Malinke stam bestaat, te vrezen (gehoor CGVS, p. 9). Bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) op 15 februari 2012 maakte u echter enkel melding van de 2 arrestaties door (U.C.). U benoemde geen andere vervolgingsfeiten (zie vragenlijst van het CGVS, p.3). Ook in uw relaas bij het CGVS maakt u enkel concrete melding van de 2 arrestaties door (U.C.) (gehoor CGVS, p.6,7). U haalde weliswaar nog andere bedreigingen door de huidige regering aan (gehoor CGVS, p.7). U blijft hierbij echter erg vaag en hebt het bovendien niet over een persoonlijke vervolging, maar enkel over algemene vervolging van aanhangers van de UFDG door de regering. Bovendien ondergraaft uw verklaring dat een Malinke luitenant bij de gendarmes u hielp ontsnappen uit de gevangenis (gehoor CGVS, p.7,10 + vragenlijst CGVS, p.3) uw verklaarde vrees voor de Malinke machthebbers in Guinee. Daarenboven beschikt het CGVS over informatie waaruit blijkt dat geweld tegen militanten en verantwoordelijken van de UFDG inderdaad plaatsvindt tijdens specifieke evenementen of manifestaties, maar dat er geen sprake is van vervolging enkel omwille van lidmaatschap of sympathie voor de UFDG (zie administratief dossier).

Daarom wordt hierna enkel ingegaan op de 2 door u aangehaalde arrestaties en daaropvolgende detenties. Volgende opmerkingen moeten hierover gemaakt worden.

Ten eerste verklaarde u bij de DVZ dat u een eerste keer gearresteerd werd op 27 september 2010 en een tweede keer op 10 oktober 2011 (zie vragenlijst CGVS, p.2,3). Bij het CGVS corrigeerde u dit en zei u dat u de eerste keer op 10 oktober 2010 en de tweede keer op 27 september 2011 gearresteerd werd (gehoor CGVS, p.2). Als verklaring voor deze wijziging gaf u aan dat men Nederlands praatte bij de DVZ en dat u hen niet goed begreep (gehoor CGVS, p.2). Hiermee overtuigt u niet, aangezien u bij de DVZ bijgestaan werd door een tolk die de Peul taal machtig is, het verslag u werd voorgelezen in het Peul en u zich aan de hand van uw handtekening akkoord verklaarde met het verslag (zie vragenlijst

CGVS, p.3). Dat u bij de DVZ en het CGVS tegenstrijdige informatie geeft betreffende de data van cruciale gebeurtenissen in uw relaas komt de geloofwaardigheid van uw relaas niet ten goede.

Ten tweede verklaarde u over uw tweede arrestatie dat u opgesloten werd in de Escadron Mobile in Matam. U verklaarde dat in deze gevangenis ook mensen zaten die gearresteerd waren bij de manifestatie van 27 september 2011, onder andere uw 3 vrienden (gehoor CGVS, p.7,8,10). Het CGVS beschikt echter over informatie (die is toegevoegd aan het administratief dossier) waaruit blijkt dat alle personen die aangehouden werden tijdens de manifestatie van 27 september 2011 opgesloten werden in de 'la Maison Centrale' gevangenis te Conakry. Aangezien u tot 2 keer toe foutief verklaarde dat in de gevangenis van Matam ook mensen zaten die gearresteerd waren bij de manifestatie van 27 september 2011, kan weinig tot geen geloof gehecht worden aan uw verklaarde detentie in de Escadron Mobile gevangenis in Matam. Bijgevolg komt ook uw arrestatie door (U.C.), die de aanleiding vormde voor uw vermeende opsluiting in de gevangenis van Matam, niet erg geloofwaardig over.

Een derde opmerking betreft het feit dat u verklaarde dat (U.C.) u bij uw eerste arrestatie reeds wilde doden, maar u enkel martelde. Bij uw tweede arrestatie zei hij dat hij u kwam afmaken. U verklaarde ook dat (U.C.) een luitenant is bij de gendarmerie en de leiding heeft over andere gendarmes (gehoor CGVS, p.7,9). Gegeven het feit dat (U.C.) u wilde doden en hij een machtige gendarme was, is het vreemd dat hij dit plan nooit ten uitvoer bracht. Uw verklaringen over de doodsb bedreigingen van (U.C.) komen dan ook niet zo aannemelijk over.

Ten vierde is er het feit dat u verklaarde dat u na de vrijlating van uw eerste arrestatie uw activiteiten voor de partij UFDG openlijk verder zette en hierbij ook vaak (U.C.) ontmoette. Hij woonde immers in uw buurt (gehoor CGVS, p. 9,10). Dat u openlijk in uw buurt mensen voor uw partij zou ronselen, terwijl de gendarme die u mishandelde en met de dood bedreigde vlakbij woont, is overdreven onvoorzichtig en roekeloos. Dit gedrag komt dan ook niet erg aannemelijk over.

Op basis van bovenstaande opmerkingen moet besloten worden dat weinig geloof gehecht kan worden aan de door u aangehaalde vervolging en arrestaties door (U.C.).

Daarnaast moet opgemerkt worden dat ook geen geloof gehecht kan worden aan uw vermeende engagement voor de politieke partij UFDG. U verklaart dat u sinds 2008 een aanhanger bent van de politieke partij UFDG. U stelt ook dat u heel actief was voor de partij. U maakte de mensen op straat warm voor de partijmeetings. Deze meetings vonden 1 a 2 keer per week plaats. Daarnaast woonde u ook de wekelijkse wijkvergadering onder leiding van Hamadi Barry bij. U verklaart dat u naar deze vergaderingen ging, maar wel soms niet aanwezig kon zijn (gehoor CGVS, p.4,5,9,10,11,12,13). Uw verklaring dat u heel actief was voor de partij, contrasteert echter met uw gebrekkige kennis van de partij en de partijleden. Op de vraag naar de verantwoordelijken van de partijafdeling in uw wijk antwoordt u dat u alleen Hamadi Barry kent (gehoor CGVS, p.13). U kent dus geen namen van andere verantwoordelijken van de partij in uw wijk. Op de vraag naar namen van andere partijleden of partijaanhangers in uw afdeling, antwoordt u dat u enkel uw 3 vrienden kent. (gehoor CGVS, p.13). Ondanks het feit dat u sinds 2008, dus sinds 4 jaar, regelmatig deelnam aan de wekelijkse wijkvergadering van de partij kent u enkel uw 3 vrienden en Hamadi Barry. Het is bedenkelijk dat u geen enkele andere naam kan noemen van mensen die wekelijks naar deze vergadering kwamen. U kunt ook geen enkele naam geven van andere partijleden of partijaanhangers die op de manifestatie van 27 september 2011 gearresteerd werden. U weet ook van niemand van hen of ze nog steeds opgesloten zitten of reeds vrijgelaten werden (gehoor CGVS, p.10,11). Nochtans beschikt het CGVS over informatie (die is toegevoegd aan het dossier) dat president Alpha Condé in de maanden november en december 2011, dus toen u zich nog in het land bevond, amnestie verleende aan alle mensen die opgepakt waren tijdens de manifestatie van 27 september 2011. Dat u hier nooit informatie over verkregen of opgezocht hebt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw engagement voor de partij UFDG. Verder weet u niet wat de leuze van de partij UFDG is. U weet ook niet uit welke afdelingen de partij UFDG is opgebouwd (gehoor CGVS, p.12). Dit zijn nochtans zaken waarover u op zijn minst iets zou moeten gehoord hebben op de wekelijkse wijkvergadering van de partij, waar Hamadi Barry verslag bracht van zijn bezoek aan de algemene vergadering van de partij. Op de vraag met welke andere politieke partijen de UFDG een coalitie aanging in de 2e ronde van de presidentsverkiezingen, antwoordt u eerst dat u enkel de RPG (de partij van Alpha Condé) en de UFDG kent en dat u weet dat de partij van Sydia Touré in derde positie eindigde. Als de vraag opnieuw gesteld wordt met welke partijen de UFDG in de 2e ronde van de presidentsverkiezingen een alliantie aanging, antwoordt u dat een andere partij een alliantie met UFDG aanging, waarvan de leider van de Soussou stam is. U kent echter zijn naam en de naam van zijn partij niet (gehoor CGVS, p. 13,14). Het CGVS beschikt over informatie (die is toegevoegd aan het dossier) dat de UFDG in de 2e ronde van de presidentsverkiezingen een coalitie aanging met de Union des Forces Républicaines (UFR) van Sidya Touré en de Nouvelle Génération pour la République (NGR) van Ibrahim Abe Sylla. Bij de DVZ verklaarde u op 15 februari 2012 dat u erg actief was bij de partij UFDG tijdens de verkiezingen (zie vragenlijst van het CGVS, p.3). U herhaalde bij het CGVS dat u heel actief was binnen de partij UFDG

(gehoor CGVS, p.9). U verklaarde ook dat u de wekelijkse wijkvergadering van de partij bijwoonde, waar Hamadi Barry verslag bracht van zijn bezoek aan de algemene vergadering van de partij (gehoor CGVS, p.13). Het is dan ook vreemd dat u niet eens weet met welke partijen de UFDG een alliantie aanging in de 2e ronde van de presidentsverkiezingen. Verder verklaart u dat u gehoord hebt dat de UFDG een afdeling heeft in België. Op de vraag of u reeds contact gezocht hebt met de Belgische tak van de UFDG, antwoordt u dat u niet weet hoe en dat u aan het denken bent (gehoor CGVS, p.14). Ondanks het feit dat u weet dat de UFDG een afdeling heeft in België en u hier reeds 3 maanden verblijft, hebt u nog geen enkele poging gedaan om contact te leggen. Dit doet opnieuw vragen rijzen over het waarheidsgehalte van uw vermeende engagement voor deze partij. Daarnaast legt u tegenstrijdige informatie voor over uw lidmaatschap van de partij. Enerzijds verklaart u dat u geen lid bent van de UFDG, maar enkel een aanhanger bent van de partij (gehoor CGVS, p.4). Anderzijds legt u wel een partijlidkaart van de UFDG neer. Op de door u neergelegde kaart staat immers 'carte de membre'. Deze dateert van 2008. U verklaart dat u uw lidkaart vernieuwde in 2010, maar kwijt raakte (gehoor CGVS, p.5). U zei dat andere sympathisanten ook zo'n kaart kregen en dat leden een andere kaart kregen (gehoor CGVS, p.5). Het lijkt echter vreemd dat sympathisanten van een partij ook een lidkaart zouden krijgen.

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan besloten worden dat geen geloof gehecht kan worden aan uw vermeende engagement voor de partij UFDG. Het feit dat u, als vermeende sympathisant van de partij, een lidkaart neerlegde kan hier geen verandering in brengen. Het bezit van een lidkaart van een partij is nog geen bewijs voor het feit dat men zich actief zou inzetten voor die partij. Bovendien moeten documenten, om enige waarde te hebben, gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, iets waar hier niet het geval is. Aangezien geen geloof gehecht kan worden aan uw vermeende engagement voor de partij UFDG, kan evenmin geloof gehecht worden aan de daaruitvolgende vervolging door (U.C.).

Op basis van alle bovenstaande opmerkingen dient besloten te worden dat geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen. Daarom dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat de door u neergelegde documenten betreft: uw lidkaart van de UFDG werd hierboven reeds besproken. Aan de authenticiteit van de geboorteaktes van uw kinderen wordt hier niet meteen getwijfeld. U legde tenslotte geen documenten neer die ons toelaten uw identiteit, nationaliteit of reisweg te controleren.

De verschillende geraadpleegde informatiebronnen stellen dat sinds de verkiezingsoverwinning van Alpha Condé in 2010, de veiligheidssituatie verbeterd is, hoewel politieke spanningen nog voelbaar zijn. Het stoppen van de dialoog tussen de regering en bepaalde politieke oppositiepartijen toont dit aan. Er moet ook gewezen worden op mensenrechtenschendingen door de Guineese veiligheidstroepen bij politieke manifestaties. Guinee is dus in 2011 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerd en sporadisch geweld en dergelijke. Het is dan ook nu aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat aan de voorwaarden wordt vervuld om de overgangperiode te beëindigen en in een rustig klimaat parlementsverkiezingen te houden. De komende maanden zullen dan ook beslissend zijn voor de toekomst van het land.

Artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, beschouwd wordt als 'ernstige schade' die aanleiding kan geven tot het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming, voor zover er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat die persoon een reëel risico zou lopen op dergelijke schade (artikel 48/4, § 1). Uit voormelde informatie blijkt echter dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld, en er evenmin sprake is van een gewapende oppositie in het land. In het licht van het geheel van deze elementen dient dan ook vastgesteld te worden dat er op dit ogenblik in Guinee geen sprake is van een gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de motiveringsplicht zoals vervat in artikel 52 en 48/3 juncto 62 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker is niet akkoord met de inhoud en motivering van de bestreden beslissing, en heeft middels een persoonlijk schrijven zijn grieven toegelicht (stuk 3).

Verzoeker claimt wel degelijk op basis van zijn medewerking en sympathie voor de UFDG (Union des Forces Démocratiques de Guinée) het voorwerp uit te maken van vervolging.

Verzoeker beaamt in onderhavig verzoekschrift dat hij de data van zijn twee arrestaties verbeterde tijdens zijn gehoor op het CGVS. Verzoeker werpt op dat hij zich bij DVZ gewoonweg heeft vergist en dat hij bovendien enkel de jaartallen van de twee data met elkaar had verwisseld.

Met betrekking tot zijn detentie in de Escadron Mobile in Matan werpt verzoeker vervolgens op dat het CGVS hierbij uitgaat van onvolledige gegevens: het is niet omdat bepaalde personen werden opgesloten in Conakry dat er geen andere personen werden opgesloten in Matan. Het CGVS heeft niet verder onderzocht of het inderdaad mogelijk was dat er ook personen werden opgesloten op andere plaatsen, zoals bijv. in Matan.

Wat betreft de hervatting van zijn activiteiten voor de UFDG na zijn eerste arrestatie stelt verzoeker dat hij beseftte dat dit enig risico kon inhouden, doch verzoeker meent dat dit geen afbreuk kan doen aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Verzoeker benadrukt dat de manifestatie op 27 september 2011 een zeer grote manifestatie was zodat het volgens hem bijna onbestaande was dat hij onmiddellijk en rechtstreeks in contact zou komen met Condé. Verzoeker wou bovendien zijn medewerking aan de partij verlenen ondanks het risico.

Wat betreft zijn vermeende gebrekkige kennis van de UFDG dient verzoeker de motivering van het CGVS ten stelligste tegen te spreken. Verzoeker benadrukt dat hij de naam van Hamadi Barry als voorbeeld gaf van diegene die hij bij naam kent bij de partij, en zijn drie vrienden als andere partijleden. Dat hij niet zou weten met welke partijen de UFDG een coalitie aanhing, is ook niet correct. Verzoeker maakte melding van onder andere een derde partij, waarvan hij de leider beschrijft als iemand van de Soussou stam.

Verzoeker benadrukt tenslotte dat hij een sympathisant was van de UFDG en dat hij wel vele contacten had, hetgeen nog niet wil zeggen dat hij bijv. iedereen bij naam zou kennen.

2.2.1.1. Waar verzoeker verwijst naar het persoonlijk schrijven waarin hij zijn grieven toelicht (stuk 3), wordt vastgesteld dat dit schrijven als titel draagt *“Recours contre la décision du CGVS”* (vrije vertaling: *“Beroep tegen de beslissing van het CGVS”*).

2.2.1.2. Uit de lezing van dit stuk blijkt dat het stuk 3, zoals tevens ook blijkt uit voormelde titel, een weerlegging inhoudt van de argumenten van de bestreden beslissing.

Artikel 39/18 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De partijen die niet onderworpen zijn aan de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, mogen voor hun akten en verklaringen de taal gebruiken welke zij verkiezen.

Zo nodig, en inzonderheid op verzoek van een der partijen, wordt beroep gedaan op een vertaler; de kosten van vertaling zijn ten laste van de Staat.

In afwijking van het eerste lid, moet op straffe van nietontvankelijkheid, de asielzoeker het verzoekschrift en de overige procedurestukken indienen in de taal die is bepaald bij het indienen van de asielaanvraag overeenkomstig artikel 51/4.”

Verzoeker diende op 6 februari 2012 zijn asielaanvraag in en blijkt de ‘Bijlage 26’ werd verzoeker, die bijstand vroeg van een tolk Peul, overeenkomstig artikel 51/4, § 2 in kennis gesteld dat zijn asielaanvraag zal behandeld worden in het Nederlands.

Verzoekers *“persoonlijk schrijven”*, zoals blijkt uit de titel en de inhoud, is in wezen een verzoekschrift tot hoger beroep. Dit stuk betreft dan ook een procedurestuk zoals voorzien in voormeld artikel 39/18, derde lid. Aangezien het betreffende stuk in het Frans werd opgesteld terwijl verzoekers asielprocedure voor de Raad overeenkomstig artikel 51/4, § 3 in het Nederlands diende te worden gevoerd, is het stuk getiteld *“Recours contre la décision du CGVS”* ingevolge het bepaalde van artikel 39/18, derde lid, niet ontvankelijk en wordt het uit de debatten geweerd.

2.2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Van iemand die zijn land ontvluchtte wegens zijn betrokkenheid bij een oppositiepartij is het redelijk te verwachten dat hij deze partij uitvoerig kan toelichten en zijn engagement aannemelijk maakt. Aangezien verzoeker geen politiek engagement aantoonde, is zijn vervolging hiervoor evenmin gegrond. De vragen die aan verzoeker werden gesteld inzake zijn politieke engagement zijn allermindst ingewikkeld te noemen voor iemand die stelt een aanhanger te zijn van de UFDG en heel actief te zijn geweest voor deze partij, onder meer door het verzamelen van mensen voor vergaderingen (gehoor CGVS, p.9).

Derhalve kan een redelijke kennis worden verwacht omtrent de namen van andere partijleden of aanhangers die op de manifestatie van 27 september 2011 werden gearresteerd en hun verdere lotgevallen, de verantwoordelijken van de partijafdeling in zijn wijk, namen van andere partijleden of aanhangers in verzoekers afdeling, de leuze van de partij, de verschillende afdelingen waaruit de partij bestaat alsook de namen van de andere politieke partijen waarmee de UFDG een coalitie aanging in de tweede ronde van de presidentsverkiezingen (gehoor CGVS, p.10 – p.14). Verzoeker brengt geen overtuigend argument aan waarmee hij kan aantonen dat deze vragen werkelijk kennelijk onredelijk zouden zijn.

Daarenboven worden in de bestreden beslissing terecht bedenkingen geformuleerd bij de vaststelling dat verzoeker enerzijds beweerde geen lid, maar enkel een aanhanger van de UFDG te zijn en anderzijds wel een partijlidkaart van de UFDG neerlegde. Verzoekers lidkaart is evenmin te verzoenen met het manifeste gebrek aan kennis inzake de partij waarvoor hij zou hebben gemileteerd.

Waar verzoeker in het verzoekschrift aangeeft dat hij zich tijdens zijn gehoor bij DVZ heeft vergist met betrekking tot de data van zijn twee arrestaties dient te worden gesteld dat van verzoeker kan worden verwacht dat hij omtrent dergelijke cruciale aspecten van zijn asielrelaas coherente verklaringen aflegt daar deze gebeurtenissen geacht in geheugen gegrift te zijn.

Verweerder stelt tevens terecht vast dat verzoeker zich in onderhavig verzoekschrift beperkt tot het uiten van een algemene kritiek over de volledigheid van de door de verwerende partij gehanteerde bronnen, doch hiermee vermag hij niet de op deze bronnen gefundeerde informatie van de commissaris-generaal te weerleggen. Verweerder heeft het asielrelaas van verzoeker grondig onderzocht en getoetst aan de informatie waarover hij beschikt en heeft terecht vastgesteld dat verzoekers verklaringen aangaande zijn medegedetineerden in de Escadron Mobile in Matam niet overeenstemmen met de werkelijkheid. Verzoeker weerlegt deze informatie niet.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt niet dienstig weerlegd; derhalve wordt ze door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2.2. Verzoeker brengt geen specifiek element aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont

verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS